

**UCHWAŁA NR XXVIII/514/26
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 28 maja 2026 r.

w sprawie nadania rondu położonemu na terenie miasta Katowice nazwy "Rondo ks. Ludwika Skowronka"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2025 r. poz. 1338 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwala:**

§ 1. 1. Nadać nazwę "Rondo ks. Ludwika Skowronka" rondu położonemu u zbiegu ulic: Bonifraterskiej, Katowickiej i Wiązowej w Katowicach.

2. Rondo, o którym mowa w ust. 1, stanowi skrzyżowanie dróg publicznych oraz drogi wewnętrznej położone jest na działkach nr 128/1, 128/2, 128/4, 140/5, 152/6, 153/6 i 153/9 karta mapy 22 obręb Bogucice-Zawodzie, będących własnością Miasta Katowice. Usytuowanie ulicy ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Biogram patrona stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Łukasz Borkowski

RONDO KS. LUDWIKA SKOWRONKA

Załącznik nr 2 do uchwały nr XXVIII/514/26

Rady Miasta Katowice

z dnia 28 maja 2026 r.

Ludwik Skowronek – ksiądz katolicki, wieloletni proboszcz parafii p.w. św. Szczepana w Bogucicach, działacz społeczny i polityczny.

Urodził się 6 kwietnia 1859 roku w Czuchowie, obecnej dzielnicy Czerwionki-Leszczyna, w rodzinie Marcelego Skowronka i Marii z domu Kistorz. Naukę rozpoczął w szkole elementarnej w Czuchowie. Od 1870 roku uczęszczał do Gimnazjum Królewskiego w Gliwicach, które ukończył w 1879 roku. Następnie studiował na Wydziale Prawa (1 rok) i Wydziale Teologii Katolickiej (3 lata) Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1883-1884 kontynuował studia teologiczne w seminarium duchownym w Ratyzbonie. Świecenia kapłańskie przyjął 5 lipca 1884 roku we Wrocławiu z rąk biskupa Franza Bernerta. W latach 1884-1887 służył jako wikariusz w Bieruniu Starym. 11 lipca 1888 roku został mianowany administratorem parafii pw. św. Szczepana w Bogucicach, a 17 maja 1889 roku jej proboszczem. Zainicjował budowę nowego, murowanego kościoła w Bogucicach, którego konsekracji 25 października 1894 roku dokonał kardynał Georg Kopp. W 1912 roku ks. Skowronek został uhonorowany tytułem radcy duchownego.

Bogucicki proboszcz prowadził ożywioną działalność duszpasterską. Kontynuował opiekę nad bractwami i wspólnotami modlitewnymi założonymi za czasów jego poprzednika – ks. Leopolda Markiefki, m.in. nad Bractwem Różańcowym oraz Arcybractwem Najśłodszego Serca Jezusowego. Równocześnie prowadził aktywną działalność wydawniczą i oświatową. W 1892 roku wydał broszurę propagującą kult obrazu Matki Boskiej Boguckiej. Jego najbardziej znanym dziełem jest modlitewnik „*Droga do nieba*”, opublikowany po raz pierwszy w 1902 roku w języku polskim oraz niemieckim („*Weg zum Himmel*”), który zyskał dużą popularność wśród wiernych na Górnym Śląsku. Ks. Skowronek przywiązywał szczególną wagę do rozwoju oświaty wśród wiernych. Wspierał młodzież uczęszczającą do gimnazjum w Katowicach, powołał parafialną bibliotekę i zachęcał do kolportowania prasy katolickiej, a także przyczynił się do powstania ochronki (przedszkola) w Zawodziu w 1900 roku. Aktywnie uczestniczył w życiu politycznym jako działacz katolickiej partii „Centrum”. W 1907 roku w wyborach do Reichstagu z okręgu Katowice-Zabrze przegrał z Wojciechem Korfantym.

Ksiądz Skowronek przyczynił się do budowy kościołów w Załężu (1900) oraz w Dąbrówce Małej (1912). W obu miejscowościach erygowano nowe parafie, wzniesiono budynki probostw i urządzono cmentarze. W 1900 roku zakupił działki pod budowę kościoła i klasztoru franciszkanów w Panewnikach, a w 1910 roku – pod budowę kościoła w Zawodziu. Z pełnym zaangażowaniem wspierał klasztory i działalność zakonną. W wyniku jego starań w 1899 roku poświęcono kaplicę w klasztorze sióstr jadwiżanek w Bogucicach, w tym samym roku wzniesiono również zakład dla Zgromadzenia Sióstr św. Jadwigi w Załężu. W 1908 roku konsekrował drogę krzyżową w kaplicy bonifratrów w Bogucicach, a w 1918 roku nabył sanatorium „Ferdinandsbad” w Ziegenhals (obecnie Głuchołazy) dla sióstr urszulanek.

W 1923 roku ks. Skowronek otrzymał z rąk administratora apostolskiego księdza Augusta Hlonda tytuł prałata. W tym samym roku zrezygnował z urzędu proboszcza parafii w Bogucicach. Ostatnie lata życia spędził w zakładzie sióstr urszulanek w Ziegenhals (obecnie Głuchołazy), gdzie zmarł 10 maja 1934 roku. Został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Opracował: Maciej Stachnik

Muzeum Historii Katowic